

Sud na temelju činjeničnog stanja, kako je utvrđeno u prvostepenoj presudi, uzima da su obje stranke krive što je do utuženih prekostojnica došlo.

Stanje odnosa između naše zemlje i Albanije bilo je već u vrijeme o kojem se radi u ovoj parnici toliko opće poznato, da su obje stranke morale držati vjerojatnim, da može doći do nekih smetnja kod iskrcaja, pa i do neposrednog zadržavanja broda u luci. To je od svake od ugovornih strana tražilo potrebni oprez i krajnju savjesnost u izvršenju preuzetih dužnosti. Tužitelj nije smio poslati brod na put bez radio uređaja, jer je morao pretpostaviti da postoji opasnost čekanja broda na iskrcaj uz nemogućnost pristupa posade na obalu. Tuženik je pak morao poduzeti potrebno i bez čekanja obavijest brodaru o smetnjama, da putem primaoca robe osigura brz i nesmetan iskrcaj robe, kao što je to učinio nakon primitka obavijesti o smetnjama.

Kako iz navedenog slijedi, obje su stranke u stavu mjeri krive što je došlo do utuženih prekostojnica. Budući da nema dovoljno uporišta za utvrđivanje koliki je udio krivnje koje od stranaka, to sud primjenom odredbe čl. 212 ZPP uzima da su obje stranke podjednako krive za nastanak utuženih prekostojnica.

Zbog toga sud drži da je tužitelj dužan sam snositi polovinu utuženih prekostojnica.

P.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD NR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 28.X 1961.

Vijeće: dr Ernest Vajić, dr Vladimir Borić, dr Branko Jakaša

Obavijest primaoca upućena brodaru da se ne može ustanoviti količina primljene robe po teretnicama, jer se teret iskrcava pomiješano, produljuje rok protesta kao i kod skrivenih mana

U parnici je primalac, kao tuženik, iznio tvrdnju da je odmah pri početku iskrcaja utvrdio da brod ne predaje teret po teretnicama već pomiješano. Zbog toga je ovo odmah protestirao brodaru. Dva dana nakon iskrcaja uložio je protest radi manjka robe. Tužitelj je iznio da je protest prekasno podnesen. Prvostepeni sud je prihvatio stajalište tužitelja.

Drugostepeni sud stoji na stajalištu da je mišljenje tuženika utemeljeno.

Iz obrazloženja:

Tuženik je najprije dana 18.I 1960. tj. u toku iskrcaja predao prvotuženiku protest zbog činjenice što se ne iskrcava teret po teretnicama već pomiješano. Ovakav način iskrcavanja ima naime za posljedicu da eventualni manjci imaju ostati nevidljivi sve do sortiranja robe u skladištu, jer je sortiranje robe po teretnicama pod čekrom tehnički nemoguće, i ne može se tražiti od tuženika da do sortiranja robe u skladištu sa sigurnošću utvrdi koliko i kakve robe manjka po pojedinoj teretnici. Zbog toga se u takvom slučaju produljuje rok za podnošenje konačnog protesta na tri dana, računajući od dovršenog iskrcaja /čl.71 Zakona o ugovorima o iskorištavanju pomorskih brodova/. Pobjana prvostepena presuda međutim nije ovo uvažila, već je pogrešno uzela, da činjenica pomiješanog iskrcavanja tereta može imati utjecaja samo na pitanje snalaženja troškova za manipulaciju teretom, no ne i na pitanje pravodobnosti protesta, i da je predmetni protest prekasno podnesen.

M.S.

Bilješka. - Ovom presudom ponovo je potvrđeno stajalište istog suda, izraženo u presudi od 19.IX 1961. /ovaj periodik br.11/ 1961. str. 29-31/. U obrazloženju te presude sud je među ostalim izričito naveo: "Medju strankama je nesporno da iskrcaj nije bio obavljen po teretnicama, pa je stivador trebao to prigovoriti brodaru, da bi se osigurao rok potreban za podnošenje konačnog protesta, nakon što teret složi po teretnicama". Gornja presuda je za brodara u toliko povoljnija što rok protesta limitira na tri dana od iskrcaja. Vrlo je vjerojatno da bi i presuda od 19.IX 1961. to isto stajalište zauzela da je o nje-mu raspravljala, ali je sada i to pitanje jasno riješeno. Treba napomenuti da sud nije ulazio u problem pomiješanosti tereta, jer to nije bio ni predmet raspravljanja. Sama činjenica, što brodar nije reagirao na primaočev protest da se teret prima pomiješano, dovoljno govori za to da je to tačno. Inače, mislimo, da su razlozi koji su obe presude ponukali da zauzmu ovo stajalište više nego opravdani.

V.F.